

HONDBÓLTUR PROFILURIN

ÍTRÓTTUR



Flemming Oliver Jensen til arbeiðis fyri Hondbóltssambandið. Her eru tað U17-genturnar, ið fáa góð ráð frá danska hondbóltssambandsvenjaranum og -mennanum, ið næsta hálva árið mennir hondbóltin í bæði H71 og við úrvalsvenjingum fyri Hondbóltssambandið

Myndir: Hilmar Jan Hansen

frá H71 um at koma til Føroya, var kona mín við uppá, at eg skuldi fara at vita, hvat hetta var fyri nakað. Eg var so í Føroyum eitt vikuskifti, har eg mætti fólkunum frá H71. Frammanundan visti eg frá føroyingum, sum hava spælt niðri, at felagslívið ikki altíð var so væl skipað, men her upplivdi eg H71 sum eitt sera væl virkandi felag, og tað var eg eitt sindur bilsin av. Og tá so Hondbóltssambandið eisini hevði ein tørv, helt eg tað vera øgiliga spennandi at kunna vera partur av úrvalsarbeiðinum har.

Talentið er her

Ferð eftir ferð endurtekur danski venjarin og mennarin, at hann enn bara hevur verið í Føroyum í ein mánað, og at tí skulu hansara eygleiðingar takast við størsta fyrivarni. Men samstundis skerst ikki burtur, at ásannast má, at orðtakið um, at »gløgt er gestsins eyga« saktans kann brúkast.

– Tit í Føroyum eiga at hugsa eitt sindur hægri tankar um tykkum sjálvi, tí tit hava eitt gott tilfeingi og kunnu saktans røkka munandi longri, enn tit gera nú, um tit bara trúgva meira upp á tað og lata vera við at seta tykkum sjálvum forðingar. Í tykkara lítla samfelag bágva altso 50.000 fólk, og higartil havi eg í hvørjum einasta

árgangi sæð fleiri talent, harav onkur eisini eru heilt stór talent, sigur hann.

– Hondbóltur er ein risastór ítróttargrein í norðurlondum, so hví ikki gera nakað við tað her? Hygg bara at hasum svimjaranum hjá tykkum, Pál Joensen, sum er blivin ein supergóður svimjari, hóast umstøðurnar ikki hava verið tær allarbestu. So sjálvandi eigur hetta eisini at bera til hjá øðrum, og eg skilji ikki, at ikki fleiri lofta tí hugburðinum, at tað sjálvandi kann bera til.

Millum annað vísir Flemming Oliver Jensen á, at ikki langt frá Føroyum liggur Ísland, sum við sínum 300.000 íbúgvum megnar at skapa heimsklassaúrslit alla tíðina.

– Hinvegin, so bleiv eg djúpt provokeraður, tá eg einaferð tosaði við ein føroyskan spælara, sum var glaður fyri, at hann við føroyska landsliðinum hevði fingið ein javnleik ímóti Luxembourg. Altso, her hava tit 50.000 íbúgvur og nakrar túsund hondbóltsspælara, og í øllum førum hava tit 20 ferðir so nógvur hondbóltsspælara sum Luxembourg, sum er nógv størri, sigur hann.

– Tí eri eg eisini sannførdur um, at um meira varð gjørt burtur úr talentvenjingini, so teir ungu og evnaríku spæl-



» **Tað snýr seg ikki so nógv um at menna allan hópin undir einum, men heldur at menna einstaklingin, tí tað kollektiva skulu tey nokk læra**

ararnir finga nøkur tilboð og nakrar avbjóðingar, bæði við at útbúgva venjarar úti í feløgnum og við at geva spælarunum møguleika til umvegis landsliðini at menna seg, so høvdu tit eisini sæð úrslit.

Eina greiða linju

Samstundis heldur Flemming Oliver Jensen tað vera frustrerandi at hoyra, at hondbóltssambandsmenn bara verða spældir triðjánhvørt ár, tí um hugt verður at fótbóltinum, so spæla bæði A- og

U21-landsliðini fleiri dystir hvørt ár, so tað heldur hann, at hondbóltur sjálvandi eisini skuldi gjørt.

– Tit hava eitt gott vinnulív her, sum eg síggi tað, og tí áttu bæði sponsorpengar og vilji og áhugi verið hjá vinnulívinum at spælt við, um tey bara sóu, at her var talan um eina veruliga ætlan og at álvari lá aftanfyri. Sum nú er, ber jú ikki til at spyrja vinnulívið eftir pengum og stuðli, tá landsdystir ikki eru aftur fyrr enn um tvey ella trý ár, so tað er neyðugt við visjónum, hvat man vil, sigur danski venjarin.

– Tað ræður um at fortelja vinnulívinum, at her hava vit eina góða verkætlan, og at vit kunnu lova profilering og umrøðu javnan, afturfyri at tit hjálpa. Sjálvandi kostar tað pengar at gera nakað samanhangandi við talentmenning og tað heila frá U12 og allan vegin uppeftir, men tú kanst jú heldur ikki selja nakað, um tú bara kemur á plakatina triðjánhvørt ár.

Her er tað, at talentmenningin eisini kemur inn í myndina, tí tað hevur so nógv at siga, at tú hevur nakað at seta við, og tí leggur Flemming Oliver Jensen stóran dent á, at tað ræður um at gera sær greitt, hvat børnini skulu duga sum 10 ára gomul, 12 ára gomul og so framvegis.

– Talentarbeiðið snýr seg um stillisliga at menna børnini og tey ungu, so tey so hvørt fáa fleiri førleikar hvør sær. Tað snýr seg ikki so nógv um at menna allan hópin undir einum, men heldur at menna einstaklingin, tí tað kollektiva skulu tey nokk læra. Duga tey sjálv at klára seg við bóltinum, kunnu tey læra alt hitt eisini, sigur danski venjarin, sum í hesum høpi longu hevur havt tvær úrvalsvenjingar við børnum úr øllum landinum.

– Har hevur talan verið um at venja einstaka spælaran, og eg haldi, at tað hevur so sera stóran týdning, at ein greið linja gongur ígjøgnum allan vegin. Tá úrvalsvenjingarnar eru á skránni, skalt tú ikki vænta at síggja okkum spæla upp á tvey mál, men heldur leggja dent á ymsar tættir í spælinum. Nú eg havi havt tvær úrvalsvenjingar fyri Hondbóltssambandið, vildi eg fyrru ferðina síggja, hvussu tey skutu upp á mál og runnu fram á vøllin, hvussu skjót tey vóru við bóltinum og hvussu tey spældu bóltin, meðan tey runnu, meðan eg seinnu ferðina legði meira dent á agressivt verjuspæl við nógvum kropsdystum, har tey skuldu læra at vera stútt á beinunum og at brúka armarnar.

...framhald á síður 38